

ԿԻՐԱԿՆՕՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻԿ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Դեկտեմբեր 1, 2019 SUNDAY, December 1, 2019

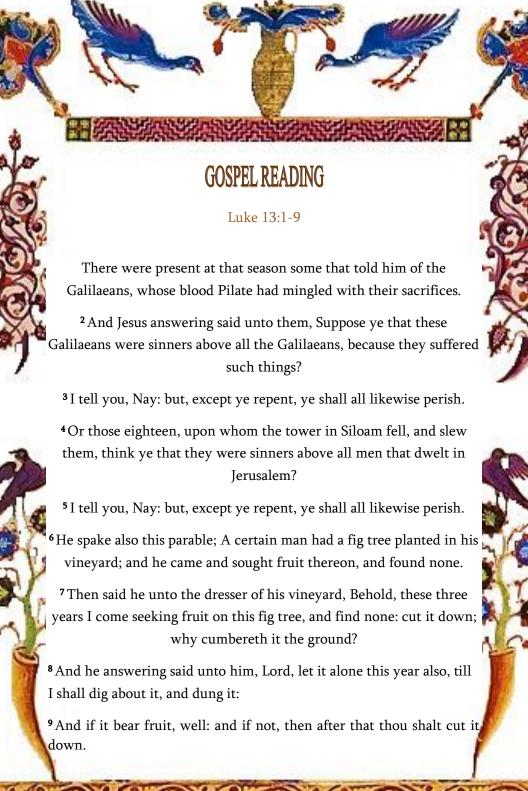

9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

յդ նոյն ժամանակ ոմանք եկան եւ պատմեցին նրան այն գալիլիացիների մասին, որոնց արիւնը Պիղատոսը խառնեց իրենց զոհերի արեան հետ։ ²Նա պատասխանեց նրանց եւ ասաց. «Կարծո՞ւմ էք, թէ այն գալիլիացիները, որոնք այդպիսի պատահարների ենթարկուեցին, աւելի մեղաւոր էին քան բոլոր գալիլիացիները։ ³Ո՛չ, ասում եմ ձեզ, սակայն, եթէ չապաշխարէք, ամէնքդ էլ նոյնպէս պիտի կորչէք։ ⁴Կամ նրանք՝ այն տասնութ մարդիկ, որոնց վրայ Միլովամում աշտարակը փուլ եկաւ եւ սպանեց նրանց, կարծում էք, թէ աւելի մեղապա՞րտ էին, քան Երուսաղէմում բնակուող բոլոր մարդիկ։ ⁵Ո՛չ, ասում եմ ձեզ, սակայն եթէ չապաշխարէք, ամէնքդ էլ նոյնպէս պիտի կորչէք»:

⁶Պատմեց եւ այս առակը. «Մի մարդ իր այգում մի թզենի էր տնկել. եւ երբ պտղի ժամանակը հասաւ, նա եկաւ նրա վրայ պտուղ փնտռելու ու չգտաւ։ ⁷Այգեգործին ասաց. «Ահա երեք տարի է, ար գալիս եմ այդ թզենու վրայ պտուղ փնտռելու եւ չեմ գտնում. արդ, կտրի՛ր այդ. ինչո՞ւ է հողն զբաղեցնում»: ⁸Այգեգործը պատասխանեց եւ ասաց «Տէ՛ր իմ, նրան այս տարի էլ թո՛ղ, մինչեւ որ նրա շուրջը փորեմ եւ աղբ գցեմ. ⁹գուցէ թէ պտուղ տայ. ապա թէ ոչ՝ մի տարուց յետոյ կր կտրես այդ»:

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու տարածքին, ամենէն ժողովրդական տօներէն է Գոհաբանութեան Օրը։ Տօն՝ որ կը զուգադիպի ամէն Նոյեմբերի չորրորդ Հինգշաբթի օրուան։

Տօնը, որ համազգային բնոյթ ունի, իր մէջ կը խտացնէ մարդկայնական ազնիւ գաղափարներ՝ երախտապարտութիւն, շնորհակալական զգացում, հիւրասիրութիւն, իրար օգնութիւն եւ ամենէն հիմնականը՝ Աստուածավախութիւն ու աղօթասիրութիւն։

Գոհաբանութեան Օրուան ծագումը սերտօրէն առնչուած է 1620 թուի Մեպտեմբեր 16-ին, Անգլիոյ Փլէյմութ (Plymouth) քաղաքէն «Մէյֆլաուր» նաւով գաղթականներուն, որոնք Ամերիկա կը հասնին 66 օր արկածախնդրական ու դժուարին Ճամբորդութենէ մը ետք։

1620 թուի Փլէյմութի այս գաղթականները առաջին տարին կ'ապրին սաստիկ ցուրտ, յուսալքիչ եւ դժուարին տարի մը։ Շատեր կը մահանան զանազան դժուարութիւններու բերումով։

1621-ին, գաղթականները բախտաւորութիւնը կ՚ունենան աշնանային առատ բերք, հունձք ունենալու։ Ժողովուրդին մէջ կը փոխուի ընկերային մթնոլորտը։ Նոր կեանքի մէջ բարելաւ եւ յուսադրիչ հեռանկարներ կը տեսնուին։ Այդ առիթով, ատենի կառավարիչ Ուիլեըմ Պրէտֆորտ (William Bradford) կոչ կ՚ուղղէ ժողովուրդին, որ ստացուած առատ բերքերուն համար կատարուի տօնախմբութիւն, աղօթելու եւ փառք տալու համար Աստուծոյ։

Կառավարիչը կը թելադրէ նաեւ տօնախմբութեանց սիրալիր կերպով մասնակից դարձնել ամերիկածին բնիկները, առի գնահատութիւն անոնց գործակցութեան։

THANKSGIVING DAY

By Archbishop Shnork Kaloustian

Although Thanksgiving Day does not appear on the calendar of the Armenian Church, and although it is a civil holiday, nevertheless, there are good reasons which make it necessary that we should observe it even in our churches. One of the main reasons for this is that the origin and aim of Thanksgiving Day is religious. Another reason is that it is an American holiday, and we, as American citizens, have to observe it, not only by taking the day off but also by attending a church service.

The story of the first Thanksgiving in Plymouth does not need telling as I assume it is familiar to all of us. But mention must be made of the aims and purpose for which this holiday was established. George Washington has put it like this: "As a day of public Thanksgiving and prayer, to be observed by acknowledging with grateful hearts the many and signal favors of Almighty God."

This proclamation urged the people "to beseech God to pardon our national and other transgressions, to promote the knowledge and practice of true religion and virtue, and to grant unto all mankind such a degree of temporal prosperity as He alone knows to be best".

The expression of gratitude to God for His bounty, when He has supplied the necessary means and resources to satisfy the most primary human needs, is an idea which is by no means exclusively Christian; it belongs almost to all faiths. Nevertheless, in the Christian religion, following the personal example of our Savior, the obligation of thanksgiving has been emphasized from the very beginning.

The Epistles of St. Paul almost invariably start with expressions of thanksgiving like this: "I give thanks to my God always, Who has blessed us with every blessing in Christ".

Our Prayer Book is full of prayers and hymns of thanksgiving. Our fathers found reasons for gratitude not only for the higher gifts of God, but for the most ordinary things in life. They thanked God, for example, for the light which we enjoy every day: "We give Thee thanks, O Lord our God, Who by Thy visible light hast given joy to all Thy creatures. We give Thee thanks, O Lord our God, Who by the divine light of Thy commandments has enlightened all who believe in Thee."

Our fathers gave thanks to God even for that common nightly rest, which we hardly think of as something worthy to be thankful for. "Let us give thanks unto the Lord, Who by His own mercy has guided us in our daily labor and granted us to come to rest this night."

Indeed, thankfulness to God is the heart of religion. It is nothing else but acknowledging God's Providence and expressing the dependence of mankind on His bounty. It is also the mother of all other virtues. Thankfulness is the act of a noble heart. In hearts that are full of meanness and pride, virtues never grow. Without a sense of thankfulness it is hard, even impossible, to be sociable or religious. It is evident that all of us have our troubles and afflictions. The affliction of each person seems to him to be the greatest in the whole world. Sometimes our troubles blind us to such an extent that we cannot see all the beautiful things which surround us.

The Pilgrim Fathers considered it sufficient to give thanks to God because they had crude dwellings to shelter them, a few wild turkeys to feed them, and an abundant crop which would insure their food supply for the year. As far as our present material needs are concerned, we are a hundred times better off than the Pilgrim Fathers, but we, in our indifference, no longer consider that today to be sufficient grounds for giving thanks to God. In fact, many people do not even consider it necessary to express their thanks to God at all. Today we take many things for granted, and complain when we fail to obtain luxuries that we feel we should have. On Thanksgiving Day we may give half-hearted thanks, while inwardly we a bitter and complain about our bad luck on the other days of the year.

Plato, the famous Greek philosopher, gave thanks to God for three things: first, that God has created him a man and not a beast; second, that he was born a Greek, and not a barbarian; and third, that he was born a philosopher and not a common man. This way of thinking, however well-motivated, is evidently a selfish one. The Christians, that are better taught, turn the streams of their thanks into another channel. They give thanks to God: first, because God has created them after His own image; second, because they have been born and brought up as Christians; and third, and most especially, because God has given them grace to be faithful members of the Church. If this is true, if we really are faithful members of the Church, it is the greatest cause of thankfulness indeed, because it is the greatest grace given by God, and

maintained by us. For God has two dwellings, one in heaven, and the other in a faithful and thankful heart.

"If one should give me a dish of sand", says a famous thinker, "and tell me there were particles of iron in it, I might look for them with my eyes, and search for them with my clumsy fingers, and be unable to detect them; but let me take a magnet and sweep through it, and how would it draw to itself the almost invisible particles by the mere power of attraction. The unthankful heart, like my finger in the sand, discovers no mercies; but let the thankful heart sweep through the day, and as the magnet finds the iron, so it will find in every hours some heavenly blessings, to be thankful for" (H. W. Beecher).

In fact the private and social blessings we enjoy in this country of God, the blessings of immunity, safety, liberty, and abundance of almost everything, are causes for the thanksgiving of a whole life.

Therefore let us express our sentiments not only by filling ourselves with well-cooked food, but also by some actual demonstration of thanks to the Almighty God who is the "Giver of all good and perfect Gifts."

On this Day of Thanksgiving let us give hearty thanks to God for all visible and invisible gifts through which He has blessed us as a church and community. Most of all, however, let us praise God and give thanks for those good people, who have shown particular interest for their church, and those who have given not only from their material goods, but from their precious time and talent, doing big or small deeds voluntarily in their parish. The presence of such people should give the greatest joy and we should give special thanks to God for them, and extend the community's thanks to these wonderful people. We should pray that God may accept their work and their toil for the benefit and prosperity of their parish. Their efforts for the church and community are in fact thanksgivings in action, speaking louder before God than our words. May God bless them and increase their number for the further benefit and progress of the Church and for the greater glory of His Holy name, which is blessed now, for ever and ever, Amen.

LLOOP

Գրեց՝ Յովնան Արք. Տէրտէրեան

Յարութեան շունչը Քու անսահմանելի ուժին մէջ է։ Նոր շունչին հաղորդ դարձուցիր նաեւ զիս։ Դուն ես աղբիւրը կենաց։ Իմ հոգու մէջ տեսիլք է դարձած Յարութեան շունչը, այն դարձած է ջահը իմ ողջ էութեան։ Յարութեան շունչը դարձուր թթխմորը քու հոգեւոր կեանքի, ով հաւատացեալ, քանզի այդ շունչն

է ոգին նոր կեանքին։

Նորոգող հնութեանց Աստուած իմ անհասանելի. նորոգէ նաեւ իմ անձը յաւիտեանս յաւիտենից։ Իմ հոգիէն բղխում առնող ամէն աղօթքով Քեզի կը դիմեմ, որպէսզի նորոգես իմ մէջ հին մարդը, եւ նորին առաջնորդես զիս, որուն մէկնակէտը Դուն ես Աստուած յաւիտենական։

PRAYER

By Archbishop Hovnan Derderian

The breath of the resurrection is in your ineffable power. You have allowed me to know this new breath, O Lord. You are the fountain of life. The breath of the resurrection has become a vision in my soul; it has become the torch of my entire being. Make the breath of the

resurrection the yeast of your spiritual life, O faithful, for it is that breath the new life of the soul.

Renewer of the old, O Inscrutable God; renew also my person forever and ever. Every prayer emanating from my soul beseeches you to renew the old person in me and lead me to the new person, the core of which is you, O Eternal God.

The Dart Test

A young lady named Sally relates an experience she had in a seminary class given by her teacher, Dr. Smith. She says that Dr. Smith was known for his elaborate object lessons.

One particular day, Sally walked into the seminary and knew they were in for a fun day.

On the wall was a big target, and on a nearby table were many darts. Dr. Smith told the students to draw a picture of someone that they disliked or someone who had made them angry, and he would allow them to throw darts at the person's picture. Sally's friend drew a picture of a girl who had stolen her boyfriend. Another friend drew a picture of his little brother.

Sally drew a picture of a former friend, putting a great deal of detail into her drawing, even drawing pimples on the face. Sally was pleased with the overall effect she had achieved.

The class lined up and began throwing darts. Some of the students threw their darts with such force that their targets were ripping apart. Sally looked forward to her turn, and was filled with disappointment when Dr. Smith, because of time limits, asked the students to return to their seats. As Sally sat thinking about how angry she was because she didn't have a chance to throw any darts at her target. Dr. Smith began removing the target from the wall.

Underneath the target was a picture of Jesus. A hush fell over the room as each student viewed the mangled picture of Jesus; holes and jagged marks covered His face, and His eyes were pierced.

Dr. Smith said only these words, "In as much as ye have done it unto the least of these my brethren, ye have done it unto Me." Matthew 25:40

No other words were necessary; the tears filled eyes of the students focused only on the picture of Christ.

ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ ԽԵԼԱՑԻ ՀԱՅՐԸ

Մեծահարուստ հայրը չէր ուզեր որ տղան ամէն բան դիւրութեամբ ստանար, հետեւաբար, իր 18-րդ տարեդարձին օրը կ՛ըսէ՛

-Այսօր կ'երթաս և գործ կը գտնես, կ'աշխատիս ու դրամ կը շահիս, ապա թէ ոչ ընթրիքէն զրկուած ես։

Տղան, որ մինչ այդ շատ շփացած մեծցած էր, անմիջապէս կ'երթայ մօրը քով ու դրամ կը խնդրէ. Մայրը՝ չդիմանալով անոր արցունքներուն, կը հանէ ոսկի դրամ մը ու կու տայ տղուն։

Գիշերը տղան այդ գումարը հօրը կու տայ, իբր իր վաստակածը, իսկ հայրը՝ կը խնդրէ որ տղան դրամը ջրհորին մէջ նետէ, եւ տղան կը հնազանդի։

Յաջորդ առաւօտ, հայրը նոյն հրամանը կու տայ տղուն, տղան կրկին կը դիմէ մօրը, մայրը կրկին դրամ կու տայ տղուն, իսկ գիշերը երբ ան իր հօր ցոյց կու տայ իր «շահած» գումարը, հայրը կրկին կը խնդրէ որ երթայ ջրհորին մէջ նետէ, ու տղան կրկին հօրը հրամանը կը գործադրէ։

Բայց հայրը շատ խելացի մարդ էր, ու գիտէր ինչ էր կատարուածը. Ան երրորդ օրը՝ տղուն մօրը կ'ուղարկէ գիւղ իր ծնողքին այցելութեան ու տղայէն նոյն բանը կը խնդրէ։ Այս անգամ տղան չէր գիտեր որու դիմէր, կամ ինչ ընէր գումարը ապահովելու համար, հետեւաբար ստիպուած կ'ըլլայ իսկապէս իջնել քաղաք ու խանութպանի մը մօտ որպէս բեռնակիր աշխատիլ։ Ամբողջ օրը, ժամերով այնքան կ'աշխատի, կը քրտնի ու կռնակը կը ցաւցնէ որ ընթրիքի ժամուն, հազիւ կը կարենայ հասնիլ տուն։ Ան հօրը ցոյց կու տայ վաստակած գումարը ու յոգնած կը նետուի բազմոցին վրայ։

Երբ հայրը կրկին կը խնդրէ որ ելլէ ու գումարը ջրհորը նետէ, տղան կը խենթանայ.

-Չէ՛ հայրիկ չէ՛, ի՞նչ կ՚ըսես, գիտե՞ս ինչքան դժուար շահեր եմ այս մէկ ոսկին, հաձիս այսօր չնետենք, մեղք է, խնդրեմ քովս թող մնայ, հաձիս հայրիկ...

 Δ այրը՝ հասկնալով եղածը, կը ժպտի ու տղուն դառնալով կ'ըսէ՝

-Տեսա՞ր տղաս, միայն երբ արդարօրէն շահած իրաւունքդ կը կորսնցնես, այն ատեն այսքան կը ցաւիս ու կ'ափսոսաս... Հիմա հասկցա՞ր ինչ կը նշանակէ Ճակտի քրտինքով շահուած դրամ...

StoriesMy Mom Only Had One Eye

My mom only had one eye. I hated her... She was such an embarrassment. She cooked for students and teachers to support the family.

There was this one day during elementary school where my mom came to say hello to me. I was so embarrassed.

How could she do this to me? I ignored her, threw her a hateful look and ran out. The next day at school one of my classmates said, "EEEE, your mom only has one eye!"

I wanted to bury myself. I also wanted my mom to just disappear. I confronted her that day and said, "If you're only gonna make me a laughing stock, why don't you just die?"

My mom did not respond... I didn't even stop to think for a second about what I had said, because I was full of anger. I was oblivious to her feelings.

I wanted out of that house, and have nothing to do with her. So I studied real hard, got a chance to go abroad to study.

Then, I got married. I bought a house of my own. I had kids of my own. I was happy with my life, my kids and the comforts. Then one day, my Mother came to visit me. She hadn't seen me in years and she didn't even meet her grandchildren.

When she stood by the door, my children laughed at her, and I yelled at her for coming over uninvited. I screamed at her,

"How dare you come to my house and scare my children! GET OUT OF HERE! NOW!!!"

And to this, my mother quietly answered, "Oh, I'm so sorry. I may have gotten the wrong address." – and she disappeared out of sight.

One day, a letter regarding a school reunion came to my house. So I lied to my wife that I was going on a business trip. After the reunion, I went to the old shack just out of curiosity.

My neighbors said that she died. I did not shed a single tear. They handed me a letter that she had wanted me to have.

"My dearest son,

I think of you all the time. I'm sorry that I came to your house and scared your children.

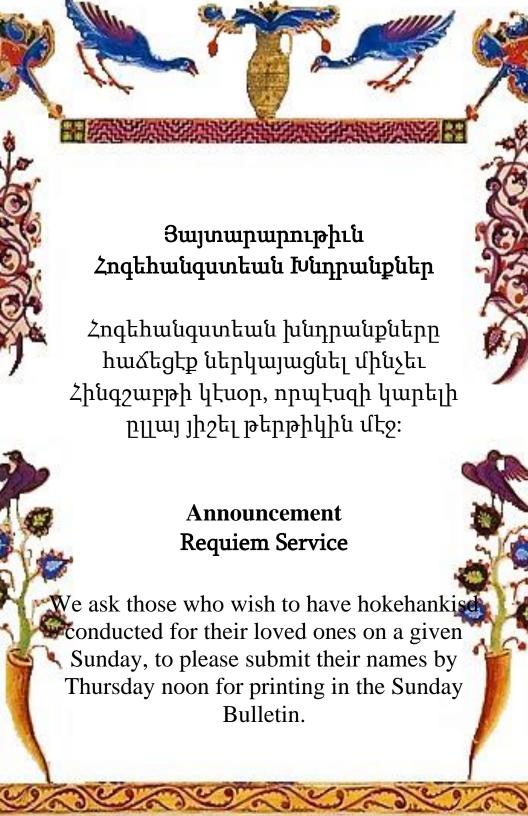
I was so glad when I heard you were coming for the reunion. But I may not be able to even get out of bed to see you.

I'm sorry that I was a constant embarrassment to you when you were growing up.

You see......when you were very little, you got into an accident, and lost your eye. As a mother, I couldn't stand watching you having to grow up with one eye. So I gave you mine.

I was so proud of my son who was seeing a whole new world for me, in my place, with that eye.

With all my love to you, Your mother"

Տիկին Լուսին Յովակիմեանի մահուան բառասունբին առիթով հոգեհանգստեան պաշտօն պիտի կատարուի **Կիրակի Դեկտեմբեր 1-ին,** ՓորթլԷնտի Ս. Գէորգ Յայաստանեայց Եկեղեցւոյ մէջ։ Ապա հանգուցեալին հոգւոյն համար հոգեճաշ պիտի մատուցուի եկեղեցւոյ սրահին մէջ։

The forty-day Memorial Service for Mrs. Loucin Hovaguimian will be held on **Sunday December 1**st after "Badarak" Service at St. Kevork Church. A "hokejash" meal will be served after the service. All are invited to attend.

HOME BLESSING

he home is a sacred place where family members maintain and share many values. It is also a place where they are charged and empowered with these values to live a peaceful and Godpleasing life. It is under this roof that all collectively form oneness in spirit and assume an important responsibility in the life of the community. It is in this place where they break bread and share joys and sorrows. Here the presence of the Omnipotent is felt since every family is a miniature of a "Little Church—Ecclesia." In this "Little Church" the inexhaustible love and the very generous blessing of God permeate.

For Home Blessing the priest takes with him wafer and incense, and blesses the bread, the water and the salt provided by the family. These three fundamental elements are essential life-giving gifts for human life. The priest asks from the Omnipotent God not to lessen these three gifts without which life becomes impossible or imperfect.

The bread, the water and the salt are symbols of God's infinite goodness and care. With the blessing of these great gifts the household is enriched spiritually and its existence perpetuated for the service of his Creator. Along with the bread, salt, and bread offered on a tray by the dwellers, the priest places also the wafer stamped with a crucifix and designs of grapes and wheat. The wafer is the presence of Christ in the home. The members of the family can either distribute the wafer among themselves or keep it in a jar along with flour, salt, or rice.

During Home Blessing it is customary to burn incense which symbolizes the burning of our souls with our Lord's love. In his supplication the Psalmist says, "Let my prayer be counted as incense before Thee." Through this ceremony everyone's faith is replenished and strengthened and the Lord's presence is felt.

FOR HOME BLESSING, PLEASE CALL FR.MASHDOTS KESHISHIAN AT (818) 293-9098.

Facebook

Սիրելի համայնքի ժողովուրդ, կ՛ուզենք յիշեցնել ԵԷ անոնք որոնք Facebook-ի անդամ չեն արձանագրուած, թող անդամագրուին և Add ընեն հետևեալ հասցէին St-Kevork OR Կարդալով պիտի օգտուիք այնտեղ զետեղուած յօդուածները, հետևելով խօսքերը, հոգևոր պատմութիւնները, աղօթքները, քարոզները, հետաքրքրական նիւթերը և համայնքին իրադարձութիւնները, յայտարարութիւները և դէպքերը։

Dear Community, we would like to remind you that by joining the St. Kevork - OR Facebook group, you will be able to find interesting articles, spiritual quotes and stories, prayers/sermons, important information, and announcements about our community activity events!

Membership Application

Սիրելի թանկագին համայնքի ժողովուրդ, այս անդամագրութեան թղթիկը շատ կարևոր է որպէս հայ քրիստոնեայ մեր պատկանելիութիւնը ցոյց տալու:

Ինչո՞ւ, վստան ամէն մէկ անձ ունի իր ընտանիքը և նարազատ մայրը, որ կը նշանակէ թե պատկանելութիւն մը ունինք այսինչ կան այնինչ ընտանիքին, և մեր մայրերը որ մեզ դաստիարակած են ։ Իսկ մենք ալ որպես մայր եկեղեցւոյ ընտանիքներ մկրտուած և դրոշմուած նոգևոր աւազանէն մեր նուազագոյն պարտականութիւնն է մեր նաւատարմութիւնը ցոյց տալու մեր մայր եկեղեցւոյ յաճախելով և անդամագրուելով, քանի միակ ճշմարտութիւնը ու ճանապարնը կ'առաջնորդէ և մեղի կու տալ նոգևոր սնունդ երթայու դէպի լաւիտենական կեանք։

Membership Application

Dear Community Members, our Church Membership Application is very essential for each of us as Armenians to show where we belong!

We each belong somewhere and have had a family who took care of us. As the families of our Mother Church, it is our responsibility, at the very least, to show our devotion and appreciation by regularly attending Church and becoming active members of our community.

	MEMBERSHIP A	APPLICATION	(please print & submit with \$50
TODAY'S DATE:			payment)
NAME:	FIRST	MIDDEL	LAST
ADDRESS:		OCCUPATION:	
ADDRESS:		SKILLS:	
ADDRESS:		E-MAIL:	
CELL PHONE:		HOME PHONE:	
	DIC	OCESE NEWSLETTER	Opt In: YES / NO
RENEWING	YES / NO	\$50 ENCLOSED	YES / NO
	if no, then please fill below		
NEW	MEMBERS ONLY		
BAPTISM DATE		BIRTH DATE	
BAPTISM CHURCH		BIRTH PLACE	
BAPTISM LOCATION		WEDDING DATE	
I hereby apply for membership in the St. Kevork Armenian Apostolic Church of Portland, Oregon, and I attest that I have been baptized and/or Chrismated in the Armenian Church, and that I accept the doctrines, hierarchical authority, cannons, and rites thereof, and that I am not a member of another church. I promise to attend church, and faithfully fulfill my obligations to the church and to adhere to the By-Laws of the Western Diocese of the Armenian Church of North America. I also understand that any information that I have provided here may be used by the Diocese for their record keeping and for communication with parishioners.			
		,	
au 100 tau 100	CHURCH USE ONLY		
APPROVED BY			
SIGNED BY	X		

Saint George Antiochian Church Banquet Hall 2101 NE 162nd Ave, Portland, OR 97230

SATURDAY DECEMBER 21ST, 2019 6PM -12AM

Adults \$75 Children (5-12) \$35

Tickets must be purchased by December 14th

For tickets please call: Artur Nazaretyan 360-909-0377 Bernie Vanisky 503-460-7926 Mher Sharyan 503-997-8222

Come join us for delicious food, music and more! www.oregonarmenianchurch.com

